

tydning for musiklivet ligesom f. eks. for teaterlivet.

Statens Musikråd har konstateret et stort udækket behov for egnede koncertsale, såvel for det professionelle koncertliv som for amatørmusikensembler og -kor.

Koncertsalsproblemet er særlig påtrængende uden for det storkøbenhavnske område. Af de byer, der er hjemsted for større orkestre, er kun Ålborg godt stillet med Ålborg-Hallen, der må karakteriseres som et af landets bedste koncertlokaler. I øvrigt er landet ujævnt dækket med koncertsale, og disse er igen af meget vekslende kvalitet.

Det må i første række være en primærkommunal opgave at sikre, at der er egnede lokaler for alle slags musikforestillinger, men der bør være mulighed for praktisk og økonomisk støtte fra staten hertil på linie med den støtte til teaterbygninger og teknisk udstyr, som er hjemlet i kap. 3 i lov nr. 241 af 4. juni 1970 om teatervirksomhed.

Det er uheldigt, at lokaler som tænkes eller kan tænkes anvendt til musikforestillinger ofte opføres og indrettes, uden at den hertil fornødne akustiske og særlige arkitektoniske sagkundskab er medinddraget, så meget mere som anvendelsen af sådan sagkundskab på skitseprojektstadiet ofte vil kunne føre til et væsentligt bedre resultat uden merudgifter af betydning.

Statens Musikråd har stillet forslag om, at der under rådet ned sættes et særligt sagkyndigt udvalg vedrørende indretning af lokaler til musikalske aktiviteter, formentlig bestående af en udøvende musiker, en akustiker og en arkitekt, som kan stå til rådighed med vejledning ved opførelse af nye lokaler og indretning af eksisterende lokaler til musikalske aktiviteter. Det skal være en forudsætning for statsstøtte til indretning af lokaler, som kan komme på tale til musikformål, at projekterne herfor har været forelagt dette lokaleudvalg til godkendelse, men udvalget skal også, om det ønskes, stå til rådighed for andre bygherrer.

Kun sjældent vil der blive tale om at opføre bygninger eller indrette lokaler udelukkende beregnet til koncertformål. Reglen vil være, at lokalerne skal tjene mange formål, herunder typisk også teaterformål. Man forudsætter derfor et snævert samarbejde mellem det under teaterrådet nedsatte lokaleudvalg og det af musikrådet foreslåede udvalg.

Som foreslået bør en støtteordning også omfatte det for lokalernes anvendelse til koncerter og anden musikalsk virksomhed nødvendige tekniske udstyr, herunder instrumenter som f. eks. flygel og

som et andet eksempel forstærker- og højttaleranlæg.

På grund af den nære sammenhæng mellem den her foreslåede støtteordning og den i teaterloven hjemlede, som endda vil kunne give sig udtryk ved ydelse af lån til begge formål ved et og samme byggeri – som hvor henholdsvis koncertformålet og teaterformålet stiller hver sine krav ved indretningen af f. eks. haller – tænker man sig støtten i henhold til musikloven ydet i overensstemmelse med de regler, der er fastsat af ministeriet for kulturelle anliggender vedrørende udlån til teaterbygninger m. v. og godkendt af finansudvalget den 16. december 1971.

Statens støtte til indretning og forbedring af koncertlokaler, herunder til anskaffelse af teknisk udstyr, instrumenter m. v., bør herefter ydes som lån, der er rente- og afdragsfri, og andrage højst 50 pct. af den samlede udgift, idet det forudsættes, at det øvrige nødvendige beløb tilvejebringes fra primærkommunal eller anden side. Lån til bygningsformål ydes mod sikkerhed i fast ejendom eller mod anden passende sikkerhed f. eks. kommune- eller amskommunegaranti og lån til løsøre ydes mod pantsikkerhed i dette, således at løsøret overgår til ministeriet, såfremt låntageren ikke længere kan anvende det efter sit formål, og således at pantebrevet kvitteres, når de pågældende genstande er nedslidt.

Derudover kan det i særlige tilfælde blive nødvendigt for at sikre et lokales fortsatte anvendelse til koncerter eller anden musikalsk virksomhed, at der kan ydes en støtte til driften.

Selvom Statens Musikråd finder den stadig stigende tendens til at påtvinge folk musik på offentlige steder – herunder i kollektive trafikmidler – særdeles uheldig, har rådet peget på det stærke behov, der er opstået for adgang til musikudøvelse uden for de traditionelle musikopførelsessteder. Her tænkes på, at nogle musikformer, eksempelvis folkemusikken, foretrækker at spille på utraditionelle steder og gerne i fri luft. Dette møder tit modstand hos de offentlige myndigheder udfra – ofte velmotiverede – principielle synspunkter. Statens Musikråd har anbefalet, at de kommunale myndigheder imødekommer dette eksisterende behov ved at udpege og afgrænse egnede offentlige områder, eksempelvis en del af en gågade, park, plads eller lignende, hvor man inden for bestemte tidsrum uden forud indhentet særlig tilladelse kan musicere.

I tilknytning til andre fritidsudfoldelser skabes der herved mulighed for levende musikmiljøer uden omkostninger af betydning.